

Vrouwen in de rechterlijke macht.

Aan de Tweede Kamer is overgelegd het advies van den Hoogen Raad, op de desbetreffende vragen aan den minister van Justitie, naar aanleiding van het wetsontwerp tot invoering van den kinderrechtcr en van de ondertoezichtstelling van minderjarigen. Daarin wordt o. m. verklaard, dat in de eerste plaats de vrouw zelve heeft te beoordeelen of zij voor zekere moeilijkheden uit den weg wil gaan en dat in de tweede plaats de ervaring moet uitspraak doen of andere bezwaren, met name die, welke het huwelijk schept, van dien aard zijn, dat zij declinering aan de rechtspraak door de vrouw in het algemeen onwenschelijk maken.

De procureur-generaal bij den Hoogen Raad T. J. Noyon geeft nog als het gevoelen van zijn parket o. m. te kennen.

„Of benoembaarheid van vrouwen tot rechterlijke functiën wenschelijk is te achten is een vraag, die in de eerste plaats beantwoord moet worden door deskundigen in de vakken der psychologie en der biologie, zoodat zij zonder voorlichting van deze moeilijk te beantwoorden is.

Ten aanzien hiervan mag echter gewezen worden op het naar ik meen wetenschappelijk vastgestelde feit, dat de vrouw in bepaalde tijdperken, die der zwangerschap en der menstruatie, dikwijls niet normaal is en zonder dat zij zelve zich daarvan bewust is of het voor anderen kan blijken, onderhevig kan zijn aan waanvoorstellingen, en zoo dit al niet het geval is, toch kan lijden aan ongewone prikkelbaarheid; zoodat twijfel of zij in die tijdperken wel over de voor het uitvoeren van een rechterlijk ambt noodige onbevangenheid en onpartijdigheid beschikt, gerechtvaardigd is.

Of overigens de vrouw zich het noodige juridi-

sche inzicht voor het bekleeden van een rechterlijke functie eigen kan maken is een nog niet beantwoorde vraag; de ervaring leert dat, in het algemeen, door de vrouwen die zich aan de rechtspraktijk wijden, niet veel wordt gepraetceerd; op een zeer enkele uitzondering na hebben zij zich niet boven de middelmaat weten te verheffen. Wordt nu de toegang tot de rechterlijke macht voor haar opengesteld, dan is het te verwachten, dat van haar zijde groote aandrang zal worden uitgeoefend tot het verkrijgen van een benoeming en de regeering, die eenmaal het initiatief tot het openstellen van den toegang heeft genomen, zal wel bezwaarlijk kunnen ontkomen aan de noodzakelijkheid van aanstelling van vrouwen, niettegenstaande dezen in den regel de vergelijking met mannelijke sollicitanten niet kunnen doorstaan”.

En verder: „Men spreekt wel van de bijzondere geschiktheid van de vrouw om als kinderrechtcr op te treden, maar dan toch in het bijzonder als rechter over meisjes en jeugdige mannelijke kinderen. Doch de beweerde bijzondere geschiktheid der vrouw is toch alleen die van de gehuwde vrouw, gezinsmoeder; er is geen reden om aan te nemen, dat de ongehuwde vrouw in dit opzicht boven den man staat. Maar nu is juist de gehuwde vrouw het minst aangewezen voor het bekleeden van openbare ambten; haar krachten behooren in de eerste plaats dienstbaar te zijn aan de belangen van haar gezin; het onttrekken aan de behartiging van die belangen is daarom in beginsel af te keuren”.

„Tegen benoeming van vrouwen in de griffie schijnt geen bepaald bezwaar te bestaan”.